

UN CAFÉ EN PELAYO CON...

Jordi Moncho

PILOTARI Y RESPONSABLE DE LA TECNIFICACIÓN FEMENINA EN RASPALL

¿Que se pide en el bar?
Un café cortado

Lo coge con ambas manos mientras habla. De vez en cuando le da un sorbo. Le dura casi toda la charla.

Moncho, en la escala del trinquet de Pelayo. IRENE MARSHALL

«Las mujeres jugarán como profesionales en el trinquet»

«Cuesta, pero la igualdad debe producirse en todos los campos. Incluso puede haber algún campeonato mixto»

«Las chicas sufren en el trinquet y quieren más. Las ves con una sentada en la mano y le tiran igual. Desde octubre han progresado mucho»

MOISÉS RODRÍGUEZ

VALENCIA. Jordi tiene dos pasiones: el deporte y la enseñanza. Moncho es una estirpe de aficionados a la pilota de Manuel. A su tío y a su padre les encanta y él, tras un tira y afloja entre el fútbol y la vագueta, acabó decantándose por los segundos. Respecto a su otra vocación, estudió Ciencias de la Actividad Física y del Deporte, más el máster posterior, con la intención de algún día ejercer como profesor. «Estoy en la

bolsa, este año me he quedado a dos puestos de entrar», precisa. Por ahora, sigue en el raspall profesional y encabeza el incipiente proyecto de la tecnificación femenina.

«Yo empecé con los chicos. Estaba con el Moro en Bellreguard, había un muy buen grupo. Al crearse el Cespiva se unificó la tecnificación y estuve un par de años fuera, hasta que se ha empezado con la femininia», señala Jordi Moncho. «Era un mundo nuevo para mí, aunque ya iba a pitir finales y veía que tienen nivel», indica el resto de Manuel.

La tecnificación femenina de raspall ha empezado este año. «Al principio no tenían claras las posiciones. La punter se iba debajo de la escala a defender, y si en esa demarcación se pierde la posición, es más complicado entrar en juego. En el raspall profesional normalmente el resto está en la escala y el punter defiende más en la muralla», comenta Moncho. «Y luego se iban muy atrás, esperaban la pelota. Estamos incidiendo en esos parámetros. Después tienen cosas muy claras, como por ejemplo al atacar, que buscan la izquierda de la rival», detalla.

A Moncho se le percibe encantado con una tarea que en este primer año se ha llevado a cabo un par de veces al mes. «Las chicas sufren mucho en el trinquet y siempre quieren más. Además, son muy puntuales, incluso están antes de la hora que toca. Cuando se están enrollando las manos, a veces ves que tienen una sentada -una moradura- y le tiran igual. Nosotros en ocasiones nos somos capaces. Desde octubre han progresado mucho», asegura.

¿QUIÉN ES JORDI MONCHO?

Su trayectoria
Fútbol: Fue portero. Llegó a jugar en un infantil del Valencia.
Xeraco: Allí acudió por primera vez a tecnificación de raspall.
Gandia: Natural de Manuel, debutó en El Zurdo en 2004.

En la actualidad
Tecnificación: Dirige el grupo femenino que arrancó en octubre.
Educación Física: Su formación, quiere dedicarse a la enseñanza.
Pilotari: Ha sido subcampeón del Individual y de la Liga de raspall.

El responsable de la tecnificación femenina considera fundamental el papel de la mujer en la pilota del futuro. «Creo que jugarán partidas profesionales en el trinquet. Todo cuesta, pero pienso que sí porque la igualdad debe existir en todos los ámbitos», señala Moncho: «Se pueden hacer muchas cosas, incluso algún campeonato mixto».

Este tipo de partidas se han llevado a cabo en jornadas festivas, como el Día de la Dona. Hay quienes consideran que no podrían celebrarse a nivel competitivo. «Igual no le pegan tan fuerte como los chicos por fisiología, pero ya te digo que

la juegan muy bien, jugada y sus partidas son muy bonitas de ver», indica Moncho, que se echa a reír cuando se le pregunta si alguien aún califica a la mujer como el sexo débil: «¿Débiles? ¡Nosotros no paríamos! Las ves sufrir en el trinquet y entre horas de leña, con trabajo físico y técnico, y aún quieren más».

Y él disfruta. Porque Moncho quiere dedicarse a la enseñanza. «Me encanta el deporte, pero sobre todo lo que me gusta es eso. Especialmente, transmitir los valores que tiene el deporte. Esta la combatividad, pero para mí lo más importante es el compañerismo y el respeto. Y después, lo principal, que es beneficioso para la salud», señala.

Ha trabajado en ello tanto en el trabajo de final de carrera como en el del máster. «Si recriminas a un compañero, te estás perjudicando a ti, a él y al equipo», argumenta. Para ambos proyectos, echó mano de la pilota: «En el del máster tenía un grupo de alumnos de esos que no estudian y logré que se involucraran. No traían ni las libretas y conseguimos que vinieran con dédales, zapatadapos, carras... y llegaban puntuales», recuerda.

Él es feliz con la pilota, aunque empezó en el fútbol. Era portero, como su hermano. «Me encanta como deporte, pero no los valores que transmite. En el trinquet ibas a jugar y padres cuyos hijos estaban en contra veían la partida juntos en la escala. En el fútbol se insultaban y cuando llegué a juvenil en algunos sitios te recibían a pedradas. Yo iba a disfrutar y la rivalidad se traiduca en violencia», lamenta.

Asegura que él concebía el deporte como un medio para pasarlo bien. «Yo pensaba en disfrutar, de lo contrario no merece la pena. Luego sí que tienes más presión», reconoce. Se refiere a aquellos años en los que soñó ser portero de Primera y en los que de repente se enamoró de la pilota. «Cuando empezaron a anunciarme en los trinquets decidí dedicarme exclusivamente a la vագueta. Ya resulta complicado compaginar las partidas y entrenar con los estudios y el trabajo», desliza el resto de Manuel.

«Me gusta enseñar los valores que transmite el deporte, como el respeto y el compañerismo»

«Cuando empecé pensaba en disfrutar, de lo contrario no vale la pena. Luego sí que tienes más presión»

La química de la treta al trinquet

El del Trofeu Mancomunitat és el primer títol del màxim nivell del jove Vercher

VALENCIA | M. C. MONTES
@mcmontesb

■ El xiquet que començà a jugar a pilota al corredor de sa casa es va proclamar campió del Trofeu Mancomunitat de Municipis de La Safor el passat dissabte. Amb només 19 anys, Vercher pot estar orgullós de ser habitual en les partides del dia a dia. Però este últim trofeu ha sigut un punt d'inflexió en la seua carrera. «Waldo em comentà que estaven fent els equips i m'alegrà molt que comptaren amb mi perquè és la primera vegada que he disputat un campionat professional».

I quina manera d'iniciar-se, junt amb Brisca i Josep van completar una primera fase impecable. En només dues partides van deixar anotats rivals un únic joc. «Quan em van dir el meu equip em va parèixer molt bo. Veia moltes possibilitats de guanyar. Brisca està en un gran moment de forma i Josep és un gran jugador», comenta.

Les sensacions de la final seran difícils d'oblidar per a ell. «Quan eres més menut jugues més finals, però ahí no hi ha tanta gent al trinquet ni tenen tanta repercussió. A mi m'agrada molt jugar amb el trinquet ple, però més que això, el que m'imposava era que es tractara de la final d'un campionat. En una partida del dia a dia, si la perds, ja en jugaràs una altra. Però si perds la final fins a l'any que ve no hi ha una altra», assegura Vercher.

El dissabte, els seus companys l'ajudaren a calmar-se i gaudir del seu joc i de l'ambient que hi havia al trinquet. «Són molt bona gent». Els tres es van repartir bé la feina per tal d'aprofitar al màxim el potencial de cadascú. «Jo els he ajudat més amb la treta i, quan estàvem al rest, tant Brisca com Josep em deien que no em preocupara, que tractara

Vercher ja pot presumir de tindre uns dels trofeus de major prestigi del raspall. FUNDACIÓ

de llevar la pilota als de davant i així ells poder entrar en joc», explica.

Vercher li ha agafat gust a jugar amb els millors. «M'agradaria consagrar-me en tots els campionats que s'organitzen i entrar en més

competicions per pujar al rànquing. Sé que he d'entrenar molt per a entrar ahí». Per aconseguir-

ho, compagina els estudis d'Enginyeria Química a la Universitat Politècnica de València amb els entre-

naments i les partides setmanals. Fixa el Campionat Individual com un dels seus objectius. «Ja fa dos anys que perd en semifinals del sub-23 i tinc l'espineteta clavada». Vol

anar pas a pas i pensa primer en

L'OBJECTIU
L'Individual

El jugador de Piles va quedar tercer en el Campionat Individual sub-23 el darrer any. Ara entrena amb el màxim desig de disputar l'Individual absolut, junt amb els més grans.

LA PISSARRA

- DILLUNS 4 DE JUNY 09 18:30
- T DE LA TROBADA DE VALLIBORRA
- Pablo de Sella i Héctor
- Giner i Macho
- DILLUNS 4 DE JUNY 09 18:30
- TRINQUET DE XERACO
- Moncho i Brisca
- Pablo i Canari
- DILLUNS 4 DE JUNY 09 18:30
- TRINQUET DE BORBRIANA
- José Salvador i Guillermo
- Salva Palau i Bueno
- DIMARTS 5 DE JUNY 09 18:30
- TRINQUET DE MASSAMANGRELL
- Soro III i Alvaró
- Genovés II i Jesús

El jove rest compagina els entrenaments i partides de pilota amb els estudis d'Enginyeria Química

aplegar i guanyar eixa final, que li donaria accés a jugar amb els més grans.

Vercher va tindre el privilegi de disputar l'última partida com a professional de Waldo. «Amb tots els pilotaris que hi ha em va alegrar molt que m'escollira. Ell sempre ha sigut una persona en la qual fixar-me». I Waldo li augura un futur ple d'èxits al jove que es va apuntar a l'escola de pilota de Piles amb els seus amics. «Igual que estan els amics que juguen a futbol, nosaltres jugàvem a pilota».

Un excel·lent homenatge a Navarro

Genovés II i Jesús superen a Soro III i Salva per 60-50

VALENCIA | J. CANO

■ Sembla que els quatre pilotaris es van posar d'acord per oferir el millor del seu repertori en un dia i esdeveniment assenyalat, el I Memorial Juan Blasco Navarro, que va tindre lloc ahir al trinquet de Manises.

Genovés II i Jesús es van imposar per 60-50 a Soro III i Salva després d'una hora i tres quarts de grans intercanvis i jugades que solament estan a l'abast dels millors. En la primera meitat de la partida va manar

A Castelló es va ajornar la partida d'inauguració del nou frontó municipal

en el marcador la parella de Massamagrell amb un avantatge màxim de tres jocs i posteriorment es va produir la remuntada i victòria de Genovés II i Jesús.

Al gran nivell de cada línia cal afegir el perfecte acoblament de cada equip. Es notava que les dues

parelles estaven còmodes i amb ganes d'agradar al públic, que se'n va anar més que satisfet. La matinal a Manises va començar amb partides d'escoles de pilota de Lliria, Manises, l'Eliana, Riba-roja, Xúquer, i Sueca.

On no es va poder jugar ahir va ser al nou frontó de Castelló. La inauguració va ser ajornada fins a nova ordre a causa del temporal i el risc de pluja a l'hora de l'encontre. El cartell anunciava a Fageca i Alvaro contra De la Vega i Bueno.

Genovés II va guanyar l'homenatge a Navarro. FUNDACIÓ

Només es juguen partides un dia a l'any. La història de Moncada està vinculada al projecte inacabat de la Ciutat de la Pilota. El trinquet està infrautilitzat. Només es juguen partides un dia a l'any amb motiu d'alguna gran final. La crisi econòmica ho paralitzà tot. Moncada tingué un trinquet que fou fundat en 1860 per Mateu Villalba i que fou adquirit al voltant de 1960 per Vicent Mora Domènech, «Mora II», gran mitger.

El trinquet perdut de Moncada

► Una muralla al pati d'una escola del municipi dona testimoni de la canxa de joc creada en 1860 per Mateu Villalba

PACO DURÀ MONCADA

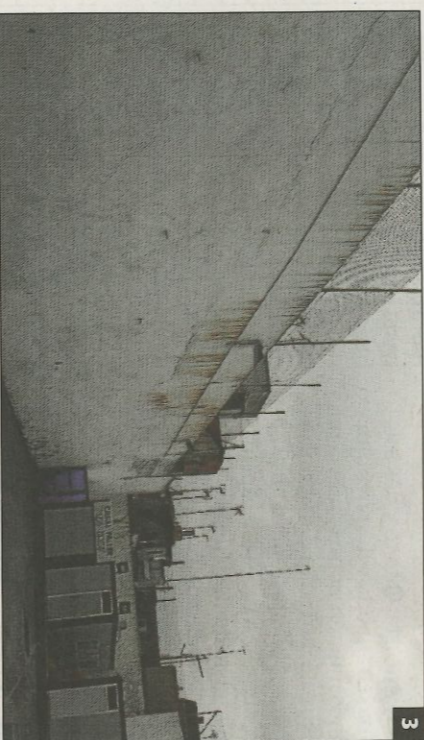
La història de la pilota al poble de Moncada està vinculada amb l'actualitat per l'inacabat projecte de la Ciutat de la Pilota. De moment, està el trinquet, on funciona el Cespiva per formar als jòvens; però està infrautilitzat. Només es juguen partides un dia a l'any amb motiu d'alguna gran final. S'espera que la Generalitat done alguna eixida a este macroprojecte iniciat per l'anterior Govern autonòmic, abans de la crisi econòmica que ho paralitzà tot.

Però si mirem enrere, recordem que Moncada tingué un trinquet, prou antic, que fou fundat en 1860 (sis anys abans que Pelayo) per Mateu Villalba, segons consta en l'arxiu municipal. I aquell trinquet, de propietat privada, fou adquirit, al voltant de 1960, per Vicent Mora Domènech, «Mora II», gran mitger de la pilota, i el seu gendre.

En aquell trinquet començà Mora II, considerat el millor mitger de la seua època, que jugà amb mil·letes de la pilota dels anys 20 i 30 del segle XX, com el Fusteret de la Llosa, el Lloco o el Xato de Pedreguer. I, després, amb el Xiquet de Quart, Juliet, Rovellat, etc., fins al 1956.

Mora, Ricardo, Alfonso i Juanito També van sorgir a Moncada importants jugadors, com Ricardo, un mitger dels bons en els anys 40; Alfonso, un mitger també important, que alternà amb les figures de les dècades dels 60 i 70 del segle passat, i que va participar en molts campionats de professionals, fins acabar la seua carrera de feridor al trinquet Pelayo, on també feia de massatxista.

Un altre jugador fou Vicent Mora, «Mora III», fill de l'últim propietari del trinquet, que jugava de rest. Aribaren a jugar vestits de blanc tots dos, pare i fill, durant un parell

► **EL TRINQUET DE LA FAMILIA MORA** forma part del pati del col·legi José María Oltra. **1** Mora II, pare i fill, quan aribaren a jugar junts en els anys 50. **2** Homenatge a Mora II al trinquet Pelayo en 1979. **3** Paco Durà **4** Paco Durà **5** Muralla que es conserva del trinquet de Moncada i que forma part del pati del col·legi José María Oltra. **6** Paco Durà **7** Alfonso II, Juanito i Vicent Simó, a la porta del centre on estava el trinquet. **8** Paco Durà

d'anys, en els que feren moltes partides. El fill recordava en una entrevista la que jugaren pare i fill contra el Xiquet de Quart i Albero d'Alzira, al trinquet de Burjassot i guanyaren 60-55, essent tots força aplaudits en acabar aquella partida memorable.

I després, en els anys 70 va sorgir Juan Miguel Martí Balaguer, «Juanito». Un dels professionals bons en els anys 80, que va jugar amb les figures de l'època, com Genovés, Eusebio, Fredi, Galí, Xaret de Carlet, Llopis, Vicent «Paragues», etc. Juanito era fill del jardiner del Seminari de Moncada i contrava, com

anècdota, que jugà una partida junta a un rector de Moncada, Josep Gea, que després fou bisbe, i va desafiar a Mora fill a jugar contra ell i dos més, front al rector i «un xiquet del seminari». Quan Mora va votar que el «xiquet» era Juanito, no volgué jugar el desafiament i feren la partida amistosa.

També va sorgir d'aquell trinquet Alfonso II, fill d'Alfonso, camió juvenil al trinquet. Jugà vestit de blanc cinc o sis anys, però una lesió el va retirar molt prompte. Tenia una vola molt llarga i això el va permetre alternar amb els millors jugadors de la modalitat

Vicent Simó, Juanito i Alfonso fill esperen que es trobe solució al projecte inacabat de la Ciutat de la Pilota

de llargues. Participà en famoses partides que es jugaven, sobretot, al carrer d'Alfara del Patriarca. Allí, una selecció de l'Horta, amb Genovés, solia enfrontar-se cada

any a l'equip de Muria, liderat pel mític Tonico. En aquella època, sobre 1988, el Club Pilotari de Moncada va oferir-li un homenatge a Alfonso, el seu pare, com a reconeixement de la seua trajectòria esportiva.

Juanito, Alfonso i Vicent Simó, president del Club Pilotari de Moncada, recorden la història més recent del trinquet, quan era propietat de la família Mora. Allí jugaven els aficionats a diari, en moments puntrials, com les festes del poble en estiu o en Divesnes Sant, es feien partides anunciades de professionals. Per allí passaven les figures: Juliet, Rovellat, Eusebio, Soro, Ruiz, el Xato Museros o Machí. I d'altres com Capellino, Gassent, Oñate, el Rullo, etc.

També recorda el president del club que jugaven aficionats del poble, com El Zurdo, els germans Blaus o el Morenet. «De Vinalesa venien Xipa o Caragol... i molt més de la comarca», explica.

A principis dels anys 70, la família Mora es va vore obligada a vendre el trinquet sota l'amenaça de l'expropiació per part municipal, ja que volien ampliar unes instal·lacions escolars. Encara queda bona part de una muralla del trinquet i del que era la canxa de joc, on havien crescut, fins i tot celebrat la primera comunió, una filla de Mora II, que conserva les poques imatges que resten d'aquella instal·lació. Un recinte que hui forma part del pati del col·legi José María Oltra, de propietat municipal, al mateix centre de Moncada.

Vicent Simó, Juanito i Alfonso, fill, sentien nostàlgia de vore aquell vestigi de la història de la pilota al seu poble, al temps que esperen que algun dia es trobe solució per a donar-li una «eixida de profi» al projecte inacabat de la Ciutat de la Pilota.

NUEVA COLECCIÓN DE JUGUETES LEGO®

Si lo puedes imaginar, lo puedes crear.

10 DE JUNIO
Sexta entrega:
CUARTEL GENERAL
por solo
3,95 €

7
17 de Junio

COCHE DE BOMBEROS

8
24 de Junio

BÓVIDO ROJO

9
1 de Julio

CABALLO MOTORIZADO KNIGHTON

LEGO

Promoción válida solo en España. LEGO, el logotipo de LEGO, LEGO City, LEGO Juniors, LEGO Hero Knights™, LEGO Creator™, LEGO Ninjabot™ son marcas comerciales del Grupo LEGO®. El uso de las marcas en relación con la compañía ha sido aprobado previamente por el Grupo LEGO®. © 2018 The LEGO Group.

CADA DOMINGO, UNA
NUEVA ENTREGA, CON
Levante
EL MERCANTIL VALENCIANO